

Πολιτική πρόταση της ANΤΑΡΣΥΑ για κοινό βηματισμό, διάλογο και πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντιδιαχειριστικής αριστεράς

Για να πάνε τα πράγματα αλλιώς χρειάζονται απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα των εργαζόμενων και της νεολαίας. Όρος για την ανατροπή είναι η αποδέσμευση από ευρωζώνη και ΕΕ, η σύγκρουση με τους δανειστές και την αστική τάξη, η διαγραφή του χρέους. Οδήγησαν σε ήττα λογικές «φιλολαϊκής διαχείρισης» του καπιταλισμού και «αριστερών κυβερνήσεων», τονίζει ο Αντώνης Δραγανίγος, μέλος της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ.

Συνέντευξη στον **Κυριάκο Νασόπουλο**

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ συμπλήρωσε δύο χρόνια. Ποια είναι η βασική εκτίμηση για την πολιτική της;

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ όχι μόνο δεν ανακούφισε τους εργαζόμενους από τη μνημονιακή λαίλαπα αλλά προχώρησε σε ακόμα σκληρότερα πλήγματα στη ζωή τους, στο μέλλον των παιδιών τους. Έκοψε μισθούς και συντάξεις, φόρτωσε με εξοντωτική φορολογία τα λαϊκά στρώματα, υλοποίησε το αίσχος του υπερταμείου ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας. Εφαρμόζει τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, που ευθύνεται και για τον εγκλωβισμό χιλιάδων προσφύγων στα νησιά του Αιγαίου. Προωθεί τον επικίνδυνο αντιδραστικό άξονα με την Αίγυπτο και το Ισραήλ. Στο θέμα της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων έχουμε το εγκληματικό «παιγνίδι» με την Χρυσή Αυγή και τις επαναλαμβανόμενες διώξεις αγωνιστών. Την ίδια ώρα, ΝΔ και Κ. Μητσοτάκης αυτοπλάσονται ως «λύση», οι εργαζόμενοι όμως ξέρουν ότι πρόκειται για όργανα του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Συνολικά ο ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζει πολιτική, που όχι μόνο δεν είναι αριστερή, αλλά είναι εχθρική απέναντι στα εργατικά λαϊκά στρώματα διότι προωθεί τις βάρβαρες αναδιαρθρώσεις που έχει ανάγκη ο καπιταλισμός για να ξεπεράσει την κρίση του.

Γιατί δεν ολοκληρώνεται η 2η αξιολόγηση; Είναι προσχηματικές οι κόντρες με τους θεσμούς;

Κυβέρνηση και «θεσμοί» επιδιώκουν να κλείσουν την αξιολόγηση, οδηγώντας σε ένα νέο κύμα αντιλαϊκών μέτρων. Ας μην υπάρχουν αυταπάτες. Η μείωση του αφορολόγητου και των συντάξεων, ο συνδικαλιστικός νόμος, οι ιδιωτικοποιήσεις στην ενέργεια και ο ενισχυμένος κόφτης, τα αιματηρά πρωτογενή πλεονάσματα του 3,5% για χρόνια, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έχουν σκοπό να τα προχωρήσουν. Στόχος τους είναι η «διαπραγμάτευση», μέσα από μια πιθανή κορύφωση με νέο κύκλο εκβιασμών, να καταλήξει σε μια πρόταση πάνω στην βάση των απαιτήσεων της ΕΕ και του ΔΝΤ, που να μπορεί να «περάσει» χωρίς πολλές αντιδράσεις στον λαό.

Παρά τη διάψευση των προ διετίας εξαγγελιών ΣΥΡΙΖΑ και τη χειροτέρευση της κατάστασης, το κίνημα είναι σε ύφεση. Γιατί;

Δεν είναι τόσο περίεργο. Σημαντικά τμήματα του λαού, που ήλπισαν και στήριξαν τον ΣΥΡΙΖΑ, βλέποντας την ανοιχτή και βίαιη μνημονιακή στροφή του, οδηγήθηκαν σε απογοήτευση. Γέμισαν αναπάντητα ερωτηματικά. Γιατί απέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ; Μπορούσαν να πάνε τα πράγματα αλλιώς; Δεν «νομιμοποιήθηκε» στη συνείδησή τους ο μονόδρομος, ούτε πολύ περισσότερο στρέφονται μαζικά προς ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κλπ.

Μετewρίζονται και αναζητούν οι περισσότεροι προς τα «αριστερά». Αυτή η κατάσταση σε σημαντικό βαθμό «μπλοκάρει» και την συμμετοχή του κόσμου αυτού στο κίνημα. Μια νέα λοιπόν άνοδος του κινήματος και της παρέμβασης της μαχόμενης Αριστεράς θα πηγαίνει παράλληλα με μια ανατρεπτική απάντηση στο «πολιτικό πρόβλημα».

Πώς θα συμβάλει η ANΤΑΡΣΥΑ για να πάνε αλλιώς τα πράγματα;

Χρειάζεται να δοθούν απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα των εργαζόμενων και της νεολαίας, ιδιαίτερα μιας μάχιμης, πρωτοπόρας ζώνης που επιμένει και δεν συμβιβάζεται με την ευρωμνημονιακή κόλαση. Για να οικοδομηθεί καταρχήν ένα πρωτοπόρο ρεύμα που θα παλεύει για την ανατροπή της. Που θα συνειδητοποιεί πως όρος γι αυτό είναι η αποδέσμευση από ευρωζώνη και ΕΕ, η σύγκρουση με τους δανειστές και την αστική τάξη, η διαγραφή του χρέους. Που κατανοεί ότι η λογική της «φιλολαϊκής διαχείρισης» του καπιταλισμού και των «αριστερών κυβερνήσεων», μέσα στο πλαίσιο της συνέχειας του κράτους και των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών, οδηγεί σε ήττα. Που ξεπερνάει την λογική των ρηχών «αντιμνημονιακών μετώπων» και αντιλαμβάνεται ότι η ανατροπή της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας απαιτεί μέτωπο με αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό.

Με άλλα λόγια χρειαζόμαστε σήμερα μια νέα αντικαπιταλιστική ηγεμονία μέσα στους κόλπους του κινήματος, πράγμα που προϋποθέτει μια ισχυρή και συγκροτημένη επαναστατική και κομμουνιστική πρωτοπορία εντός του.

Το πρόσφατο ΠΣΟ της ANΤΑΡΣΥΑ διαμόρφωσε πρόταση πολιτικής συνεργασίας, για ένα κοινό πολιτικό βηματισμό των αντικαπιταλιστικών, αντιΕΕ, αντιδιαχειριστικών δυνάμεων. Τι εννοείτε και σε ποιους απευθύνεστε;

Η πρόταση πολιτικής συνεργασίας της ANΤΑΡΣΥΑ επιδιώκει να υπηρετήσει ακριβώς αυτήν την λογική. Εκτιμώντας ότι σήμερα πολλαπλασιάζονται οι δυνάμεις και οι αγωνιστές που αναζητούν σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση και ξεπερνούν τις ρεφορμιστικές αυταπάτες, θέτουμε την πολιτική πρόταση για κοινό βηματισμό, διάλογο και πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντιδιαχειριστικής αριστεράς και των ευρύτερων δυνάμεων της ανατροπής, πάνω στην βάση του αναγκαίου πλαισίου στόχων του αντικαπιταλιστικού προγράμματος.

Η πολιτική αυτή πρόταση έχει τρεις πλευρές. Πρώτα από όλα την αγωνιστική κοινή δράση και τον πολιτικό συντονισμό για την ανατροπή της επίθεσης και την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος, πρόταση που έτσι και αλλιώς απευθύνουμε και στις δυνάμεις του «μαχόμενου ρεφορμισμού». Δεύτερο μια πλευρά οργανωμένου ισότιμου πολιτικού και θεωρητικού διαλόγου, με βάση τις εμπειρίες της Αριστεράς στην χώρα μας και διεθνώς, πάνω στα κρίσιμα ζητήματα της πολιτικού αγώνα (ΕΕ, αντικαπιταλιστική προοπτική, κυβέρνηση-κράτος-εξουσία, με ποιο μέτωπο παλεύουμε κλπ). Και τρίτο τη διερεύνηση των άμεσων δυνατοτήτων για πολιτική συνεργασία δυνάμεων και αγωνιστών που συμφωνούν με το πολιτικό πρόγραμμα που προτείνεται.

Η ANΤΑΡΣΥΑ, με την πρόταση αυτή σκοπεύει να έρθει σε επαφή και να συμβάλει στην κίνηση όλο και ευρύτερων δυνάμεων και αγωνιστών στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου. Καταλαβαίνουμε ότι σήμερα είμαστε σε μια περίοδο μεγάλης ρευστότητας και κινητικότητας, όπου δεν υπάρχουν πολλές δυνάμεις που να έχουν ήδη επιλέξει μια μονιμότερη πολιτική και προγραμματική σύγκλιση για ένα «αντικαπιταλιστικό μέτωπο» τώρα. Αυτό δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε μια λογική «όλα ή τίποτα». Με την πολιτική της πρόταση η ANΤΑΡΣΥΑ επιδιώκει να ανοίξει δρόμους και διαδικασίες που θα οδηγήσουν σε ανώτερη συσπείρωση αντικαπιταλιστικών δυνάμεων, στο αντικαπιταλιστικό μέτωπο / πόλο.

Πλατύ άνοιγμα των Επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ

Να βρούμε τον κόσμο που αγωνίζεται και αγωνιά

Πώς θα προχωρήσει αυτή η διαδικασία; Ακόμα μία πρωτοβουλία «κορυφής»;

Καθόλου. Ένα αυτοκριτικό συμπέρασμα που βγάλαμε από τις προηγούμενες προσπάθειες, κυρίως από την απόπειρα πολιτικής συνεργασίας με το «Σχέδιο Β», ήταν ότι οι μακρόχρονες διαδικασίες διαλόγου «κορυφής», μακριά από τον κόσμο, οδηγούσαν σε μια πνιγηρή ατμόσφαιρα κοπτοραπτικής και μέσων όρων, που ούτε αποτέλεσμα είχαν. Οι εμπειρίες συνεργασίας με την ΜΑΡΣ και το ΕΕΚ ήταν πιο θετικές, αλλά σχετικά περιορισμένες. Τώρα θα κινηθούμε διαφορετικά. Στόχος μας είναι η πολιτική πρόταση να γίνει υπόθεση ενός πλατιού ανοίγματος των τοπικών και κλαδικών επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αυτές να βρουν τον κόσμο που προβληματίζεται και να οργανώσουν μαζί του την αντίσταση (οικοδομώντας κοινές αγωνιστικές μορφές σε τοπικό επίπεδο ή κλάδους), καλώντας τον στα πολιτικοσυνδικαλιστικά ριζοσπαστικά και αντικαπιταλιστικά σχήματα ή άλλες πρωτοβουλίες (σαν την Διεξοδο), για τις εργατικές λαϊκές ελευθερίες, την αντιπολεμική – αντιιμπεριαλιστική πάλη, το προσφυγικό, ανοίγοντας τη συζήτηση για τα «προγραμματικά ζητήματα». Επιδιώκουμε η πρόταση να φτάσει σε μαχόμενους εργαζόμενους, συνδικαλιστές, διανοούμενους, ανθρώπους των τοπικών κινημάτων. Και φυσικά θα μιλήσουμε με σεβασμό σε κάθε μικρή ή μεγάλη οργάνωση και συλλογικότητα με την οποία πιστεύουμε ότι υπάρχει κοινό έδαφος, ώστε σε ένα ορατό χρονικό διάστημα να δούμε τα επόμενα βήματα. Εννοείται σε αυτήν την κατεύθυνση θα συμβάλλουμε σε διεργασίες μετωπικής λογικής (όπως πχ της «δικτύωσης»), ειδικά στο βαθμό που υπάρχουν σημεία «τομής».

Πρόταση μετώπου έχει καταθέσει και η ΛΑΕ, υπάρχει η παρέμβαση του ΚΚΕ, πού διαφέρει η λογική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η πρότασή μας απευθύνεται σε όλο τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς. Στις δυνάμεις που παλεύουν για την ανατροπή της επίθεσης, της ΕΕ, του κεφαλαίου. Που αναζητούν αντικαπιταλιστική διέξοδο και αντιπαρατίθεται με λογικές ενδιάμεσων λύσεων φιλολαϊκής διαχείρισης του καπιταλισμού ή άρνησης του αγώνα για την ανατροπή και την αντικαπιταλιστική πάλη στο σήμερα. Στις δυνάμεις που κινούνται στα όρια των λογικών αυτών, όπως η ΛΑΕ και το ΚΚΕ, απευθύνουμε κάλεσμα διαλόγου, κοινής δράσης και συντονισμού στις μάχες της περιόδου.

Το τελευταίο διάστημα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μοιάζει καθηλωμένη, με τις επιτροπές της σε χαμηλή δραστηριότητα και αντιπαραθέσεις μεταξύ των οργανώσεων. Υπάρχει δυνατότητα αναζωογόνησης και πώς;

Η πορεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ όπως και κάθε πολιτικής οργάνωσης κρίνεται από τη ζωντανή σχέση με την εργατική τάξη και τον λαό, από την σαφήνεια και το βάθος των απόψεών της, από την ανάπτυξη και την οργανωτικότητά της στις καθημερινές μάχες. Ο χώρος μας δεν είναι σε γυάλα. Η ευρύτερη απογοήτευση ασκεί την επίδραση της, παρότι οι πρωτοπορίες είναι ανάγκη να δείχνουν αντοχή και σταθερότητα και στην υποχώρηση του κινήματος. Οι αντιπαραθέσεις μεταξύ των οργανώσεων παίζουν σημαντικό, αλλά όχι καθοριστικό ρόλο. Είναι αναπόφευκτες στη σημερινή δύσκολη εποχή, αλλά ακριβώς για αυτό πρέπει με συνειδητό τρόπο να φροντίζουμε να μην φτάνουν στα άκρα, να συζητάμε συντροφικά και να βαθαινόμαστε στις απόψεις μας, να μην πληγώνονται οι δεσμοί μας, να ενισχύεται τελικά το κεκτημένο του μετώπου. Μέσα από ένα τέτοιο δρόμο μπορούμε να ωριμάσουμε στην κατεύθυνση του μετασχηματισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**